

SVĒTDIENAS VĒSTIS

OGRES TRĪSVIENĪBAS BAPTISTU DRAUDZES LAIKRAKSTS

2019/01-03(119)

Dieva meklētājs

Ar Daini Pandaru sarunājās Inga Plūmīte | 4. lpp

ATSKATS UZ AIZVADĪTO GADU

Dārgie brāļi un māsas Kristū, man ir tas gods jūs uzrunāt jaunajā, Tā Kunga žēlastības, 2019. gadā!

Tā nu ir sanācis, ka šobrīd esmu draudzes priekšnieks. Lai gan neesmu ne runātājs, ne rakstītājs, bet drīzāk domātājs - darītājs, es tomēr centīšos pāris vārdos atskatīties uz aizgājušo gadu un palūkoties nākotnē - ko Dievs mums šogad sagatavojis.

Man vienmēr ir liels prieks par aktīviem un dedzīgiem kristiešiem, kuri ir gatavi ziedot savu laiku un talantu Dieva godam, un mūsu draudzē tādu brāļu un māsu netrūkst. Tādēļ Kristum lai ir slava! Es kā draudzes priekšnieks vēlos viņus atbalstīt un iedrošināt, lai Dieva darbs ietu plašumā. Tas ir un būs mans aicinājums.

Esmu pateicīgs par visiem ilggadējiem un jaunajiem kalpotājiem, kuri uzņēmušies atbildību Dieva darbā.

Īpaši gribu izcelt Lauras Balodes vadīto pielūgsmes kori, kura dziedāšana iedvesmo dziedāt pat mani. Ivo Jaša ieguldījumu, cenšoties saliedēt šķietami nesavienojamus mūziķus vienā un kvalitatīvā slavas un pielūgsmes grupā. Tāpat Inesi Semenko un viņas lielo zupas vārītāju komandu, kas vāra tik garšīgas zupas, ka pat mazi bērni tās ēd (varbūt kādu esmu aizmirsis).

Protams, lai kalpošanas varētu attīstīties, ir vajadzīgs ne tikai garīgais, bet arī praktiskais atbalsts. Neieslīgstot sīkumos un detaļās par ikdienišķiem pirkumiem, vēlos izcelt dažus lielākos.

Draudzē jau sen, es teiktu - gadus 10 - tika runāts par to, ka vajag uzlabot apskaņošanas sistēmu un atjaunot mūzikas instrumentus. Likās, ka tas nav iespējams, par dārgu, utt. Bet slava

Dievam, ka Viņš mūs svētīja ar līdzekļiem, un esam varējuši nopirkt vislabāko digitālo skaņas apstrādes pulti Allen & Heath SQ6 ar sadales kastēm. Jaunā pulsts dos iespēju kvalitatīvāk apskaņot dievkalpojumus un koncertus, veikt ierakstus un, pats galvenais, to varēs vadīt cilvēks, kurš no tehniskām lietām neko daudz nesaprot (lūdzu, uzejiet balkonā, lai redzētu to. Brāļi Klāvs Rasiņš un Voldemārs Polis labprāt pastāstīs vairāk).

Nopirkti arī 4 jauni Shure SM58 mikrofoni. Nomainīts nolietotais iesācēju bungu komplekts uz mazlietotām profesionālam bungām. Nopirkti bungu šķīvji Bosphorus un trokšņus slāpējošā stikla siena. Lai gan tās vēl nav visas vajadzīgās bungu komplekta sastāvdaļas, es ceru, ka drīzumā varēsim piepirkt arī pārējās - šķīvjus, solo bungu, pedāli, bungu mikrofonus, u.c. (lūdzu, vaicāriet brālim Jānim Raģelim). Nomainīts savu laiku nokalpojušais sintezators KORĢ uz augstas klases instrumentu Roland 2000. Es ceru, ka muzikālās ausis to jau ir novērtējušas (lūdzu, vaicāriet brālim Ivo Jašam, lai viņš pastāsta vairāk).

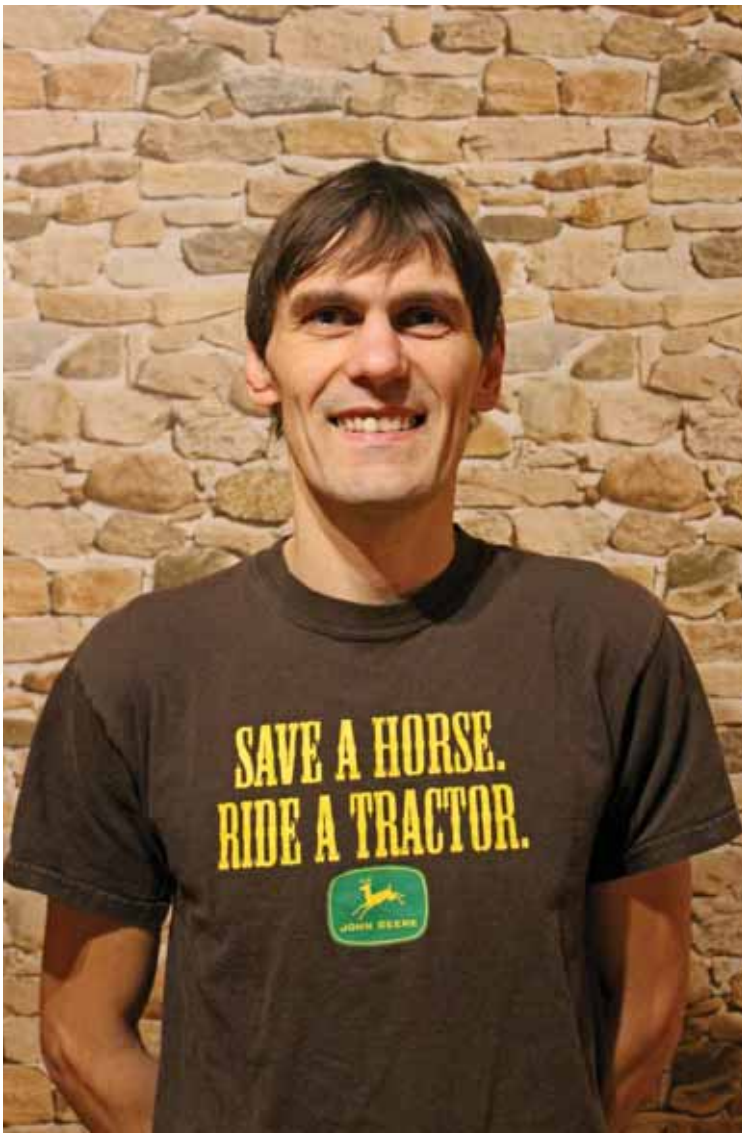
SAIMNIECISKĀS LIETAS

Teikšu atklāti - man patīk kārtība, īpaši Dievnamā. Man bija grūti skatīties uz mantām, kas stāv vienkārši uz grīdas. Tādēļ esam nopirkuši metāla plauktus virtuves noliktavai (vaicāt Inesei Semenko), zāles dekorāciju noliktavai (Inesei Sudarei) un tehnikas un saimniecības lietu noliktavai (Klāvam Rasiņam).

Zupas virtuves atbalstam nopirkts jauns virtuves kombains SAGE BFP800 (vaicāt Inesei Semenko).

Nomainīts savu laiku nokalpojušais, slikti sildošais apkures katls.

Nopirkta dienesta automašīna mācītājam

Dainim Pandaram - Ford S-Max (2008. g.).

Šie ir daži no lielajiem pirkumiem, kurus esam varējuši atļauties aizvadītajā gadā. Paldies jums par jūsu dāsnajiem ziedojumiem. Lai Dievs jūs bagātīgi svētī un atmaksā!

Šogad mums stāv priekšā jauni finansiāli izaicinājumi. Veicot jumta tīrīšanas darbus, rudens talkā tika konstatēts, ka relatīvi jaunais baznīcas jumta segums ir kritiskā stāvoklī. Daudzviet jumta šindelis ir saplaisājis, un pastāvīgi notiek mitruma iesūkšanās siltuma izolācijā, kas bojā nesošās koka konstrukcijas. Pagaidām kritiskās vietas ir pielabotas, bet darbus ilgi atlikt nevar. Šobrīd ir zināms, ka jumta nomaiņas izmaksas būs ne mazākas par 20 000 eur.

Svarīgs jautājums ir arī vecās ēkas nākotne. Šobrīd brālis Jānis Biķis ir apņēmis izstrādāt vecās ēkas pārbūves projektu. Projektā ietilptu vecās ēkas nojaukšana un tās vietā uzbūvēta jauna, mūsdienām piemērota, daudzfunkcionāla draudzes ēka. Ja arī jums ir kādi priekšlikumi vai ieteikumi, lūdzu, izsakiet tos draudzes vadībai.

GARĪGIE IZAICINĀJUMI

Mums kā draudzei jābūt domāt, runāt un darīt kā Kristus aicinājums to prasa. Kamēr mēs domājam vai runājam, ka draudzē viss ir slikti, nekas nav labi, kamēr mēs tiesājam un aprunājam cits citu, kamēr runājam negatīvas lietas mājās, turklāt, bērniem dzirdot, kamēr sējam naidu un neuzticību, - tikmēr Dievs nevar būt mūsu vidū. Tam, mani brāļi, tā nebūs notikt!

"Dzenieties pēc miera ar visiem un pēc svētas dzīves, bez kā neviens neredzēs To Kungu, pielūkodami, ka neviens nezaudētu Dieva žēlastību, lai nekāda rūgta sakne, augstu izaugusi, jums nekaitētu un daudzi ar to netiktu apgānīti."
Ebrejiem 12:14

Aicinu šogad pielikt visas pūles, meklējot izlīgumu. Zemoties citam cita priekšā. Neturēt pie sevis, bet atklāti izrunāties. Lūgt piedošanu. Iedrošināt un celt vienam otru ticībā. Meklēt labo. Būt pateicīgiem. Ieraudzīt to, ko Dievs jau dara.

"Tad nu kā Dieva izredzētie, svētie un mīļotie, tērpieties sirsnīgā līdzjūtībā, laipnībā, pazemībā, lēnībā, pacietībā, ka jūs cits citu panesat un cits citam piedodat, ja vienam ir ko sūdzēties par otru; tāpat kā mūsu Kungs jums piedēvis, piedodiet arī jūs. Un pāri visam tam lai ir mīlestība, kas ir pilnības saite. Bet Kristus miers lai valda jūsu sirdīs, jo tam jūs esat aicināti kā viena miesa; esiet pateicīgi! Kristus vārds lai bagātīgi mājō jūsos: pamācaīt un paskubināīt cits citu visā gudrībā ar psalmiem, himnām un garīgām dziesmām, žēlastībā dziedādami savās sirdīs Dievam!"
Kolosiešiem 3:12

Tikai tā mēs varēsim iet tālāk! Tad Dievs būs mūsu vidū un mūs svētīs!

*Draudzes priekšnieks
Jānis Grīnbergs*

DIEVA MEKLĒTĀJS

Kur un kā pagāja Tava bērnība?

- Esmu dzimis Rīgā. Uzaugu Pļavniekos, 3 istabu dzīvoklī, kurš atradās 8. stāvā. Tur nodzīvoju līdz pat laulībām un arī pirmo laulības gadu.

Bērnībā man patika no mūsu dzīvokļa 8. stāvā mest lejā dažādus priekšmetus. Tad mamma, nākot no darba, atklāja, ka lejā mētājas pazīstamas mantiņas, šampūni un citas lietas... Tagad brīnos, kā gan mani atstāja vienu pašu dzīvoklī 8. stāvā ar balkonu? Tam bija sekas. Piemēram, dzīvokļa sienas reiz biju nokrāsojis ar lūpu krāsu...

Pastāsti mazliet par ģimeni, kurā esi dzimis!

- Ģimenē bijām divi bērni, mans brālis ir piecus gadus vecāks par mani. Tētis ir akmeņkalis. Viņš ir saņēmis vairākus valsts novērtējumus - gan par Brīvības pieminekļa restaurāciju, gan par Brāļu kapu ģerboņa restaurāciju u.c.. Mamma bija angļu valodas skolotāja un tulce, strādāja arī Luksemburgā un tulkoja Eiropas Savienības dokumentus. Līdz ar to, es agri varēju sākt mācīties angļu valodu. Vairākus dzejoļus angļu valodā zināju jau bērnudārzā. Faktiski trīs valodas - latviešu, krievu un angļu - man no bērnības ir bijušas ikdienas valodas.

Par ko Tu bērnībā sapņoji, pēc kā visvairāk ilgojies?

- Man patika futbols. Diezgan daudz to skatījos, griezu ārā no avīzēm fotogrāfijas un līmēju kladēs. Bet pats tā pa īstam futbolā netrenējos, jo neviens mani tajā neatbalstīja, uzskatot, ka futbols, līdzīgi hokejam, ir krievu sporta veids.

Manas attiecības ar tēvu varēja būt citādākas. Tēvs nāca no ģimenes, kurā darbs bija svarīgāks par bērniem. Kad viņš atnāca mājās, es uzreiz automātiski gāju uz savu istabu. Neatceros, ka būtu rotaļājies ar savu tēvu. Materiālā ziņā viņš mājās vienmēr visu nodrošināja, bet emocionālā

mīlestība sāka parādīties stipri vēlāk - manos pusaudža gados. Un tikai tad, kad es nācu pie ticības, varējām vairāk izrunāt šīs lietas. Tagad tās ir atrisinājušās, bet bērnībā attiecības ar tēvu vairāk saistījās ar bailēm, bēgšanu, slēpšanos. Šāda veida attiecības ļoti negatīvi ietekmēja manu pašapziņu, pārliecību par sevi. Biju pārlieku kautrīgs, skolā nespēju atvērties. Nespēju atvērties kā personība. Domāju, ka manam tēvam tas pats ir bijis viņa dzīvē.

Kādas skolas esi beidzis?

- Pēc vidusskolas bija jāizvēlas, kur iet studēt. Es izvēlējos divas vietas - vienu it kā neiespējamo variantu - LU Komunikāciju zinātņu fakultāti, kur konkurss bija 13 pretendenti uz 1 studiju vietu, un otrs variants bija iet uz LU ģeogrāfiem, kur domāju iekļūt bez īpašas piepūles. Pārliecībā, ka man nav ko zaudēt, iesniedzu dokumentus gan vienā, gan otrā vietā. Man pašam par lielu pārsteigumu es tiku uzņemts komunikāciju zinātnēs, bet ģeogrāfos nemaz netiku.

Kādas ir Tavas pirmās atmiņas, saistītas ar ticību, Dievu?

- Manas pirmās atmiņas, saistītas ar ticības lietām, ir tādas, ka vecmāmiņa ik pa laikam pārmeta krustu. Viņa bija luterāne. Vēl atceros, ka manā bērnībā Latvijas Televīzija rādīja multenīti "Grāmatu Grāmata". Paralēli tam televīzijā rādīja arī raidījumus par NLO un raidījumus ar ekstrasensu (Kašpirovska u.c.) piedalīšanos. Atceros, ka pēc ekstrasensu raidījuma noskatīšanās man naktī nāca virsū milzīgas nāves bailes. Bailes par to, kas ar mani būs pēc nāves. Kur es būšu? Vai es vienkārši pazudīšu? No tādām domām es gandrīz vai juku prātā. Un nekas nepalīdzēja līdz tam brīdim, kad atcerējos par Jēzu no multenītes. Tad es saucu: "Jēzu, ja Tu esi, tad palīdzi man!" Piedzīvoju, ka manī ienāk pārdabisks miers. Tā bija mana pirmā garīgā pieredze attiecībās ar Jēzu Kristu.

Dainis kopā ar sievu Lienu, un bērniem Samantu un Danielu. Foto: No personīgā arhīva

Dieva vadība Tavā dzīvē turpinās. Pastāsti, kā Tu iepazīnies ar savu sievu Lienu!

- Mana mamma 90.-ajos gados atgriezās pie Dieva. 1998. gadā Mateja draudze organizēja braucienu uz Ungāriju, Čehiju un Austriju, un mamma mani šajā braucienā paņēma līdz. Tur es pirmo reizi ieraudzīju Lienu... Taču toreiz biju pārlietu kautrīgs, lai ar meiteni uzsāktu sarunu. Viņa man ļoti patika, bet pēc ceļojuma es par Lienu neko nezināju - ne viņas vārdu, ne to, kur viņa dzīvo. Sevī tomēr izdarīju tādu kā apņemšanos - ja es viņu vēlreiz satikšu, tad tā būs zīme, ka viņa varētu būt mana sieva. Es visu laiku domāju par šo ceļojumā redzēto meiteni.

Pēc diviem gadiem biju pie sava brāļa darbā un viņa kabinetā bija simtiem žurnālu. Dažus no tiem sāku šķirstīt un vienā pamanīju jauniešu sludinājumus. Tur ieraudzīju arī Lienes attēlu ar informāciju, ka tā ir Liene Cielava no Ikšķiles. Es ļoti spilgti atceros šo mazo fotoattēlu un savu nespēju noticēt, ka ir iespējams no 100 žurnāliem izvilkt vienu, kurā ir redzama viņa. Žurnālu es noliku atpakaļ, bet savā sirdī paturēju - Liene Cielava, Ikšķile. Katru reizi, braucot cauri Ikšķīlei, domāju - vai te viņa varētu būt?

Pagāja vēl divi gadi un 2002. gadā man bija iespēja kā studentam doties uz Ameriku pa vasaru pastrādāt. Tur - prom no vecākiem - izveidoju nepareizas attiecības, kas mani iztukvoja. Un es teicu: "Dievs, ja Tu esi, tad palīdzi man atrast to

īsto, kuru es redzēju pirms četriem gadiem! Un es Tev dodu solījumu, ka neveidošu attiecības ar citām meitenēm, kamēr nesatikšu viņu! Un, ja Tu palīdzēsi man viņu atrast, tad es dodu Tev solījumu, ka mēģināšu par Tevi kaut ko vairāk uzzināt." Tajā brīdī nekas pārdabisks nenotika, bet man radās vismaz cerība un vēlme braukt atpakaļ uz Latviju un meiteni meklēt. Tas bija 2002. gada augusts. Interesanti, ka Liene 2002. gada rudenī bija iestājusies Stradiņa Universitātē un lūgusi Dievu: "Dievs, palīdzi tam īstajam mani atrast!"

Kas notika tālāk? Liene dziedāja grupā "Iedomu spārni" un reiz grupas pārstāvjiem televīzijā bija intervija, kurā Liene pateica pāris vārdus. Es 2003. gada janvārī, sēžot mājās pie televizora un apmēram divas stundas skatoties 60 kanālus pēc kārtas, vienā brīdī uzslēdzu tieši to interviju, kurā Liene pateica tikai dažus vārdus. Tas, ka no 60 TV kanāliem īstajā brīdī es uzslēdzu īsto kanālu, man bija jauns brīnums. Es atradu mūziķu grupas mājas lapu, kur bija norādīts e-pasts. Aizrakstīju nelielu e-vēstulīti ar lūgumu iedot manu e-pasta adresi tai meitenei. Mēs sākām ar Lienu sarakstīties. Kādu mēnesi sarakstījāmies. Pirmo reizi tikāmies 11. februārī. Bet 14. februārī, kad Lienes augstskolā bija Valentīndienas pasākums, starp mums abiem izveidojās īpaša emocionāla saite.

Starp citu, Lienei tajā laikā uzmanību pievērsa vēl divi interesenti - viens bija sabiedrībā pazīstams mūziķis, bet otrs bija kāds kristietis. Un pa vidu es - nemuzikāls pagāns. Liene toreiz bija apņēmusies, ka tam, kurš pirmais uzaicinās viņu uz Valentīndienas randiņu, viņa arī atsauksies. Un pirmais biju es! Tā viņai nācās iet uz randiņu ar nemuzikālu pagānu. Pēc tam sāka veidoties mūsu attiecības. Lienes dēļ es sāku nākt uz šo (Ogres Trīsvienības baptistu draudzes - aut.) baznīcu. 2003. gada 13. aprīlī atgriezās pie Dieva un jūlijā nokristījās.

Daiņa kristību dienā 2003. gada jūlijā. Foto: No personīgā arhīva

Kāda loma šobrīd Tavā dzīvē ir ģimenei?

- Nebūtu manas sievas, es droši vien nemaz nebūtu kristietis, līdz ar to nebūtu arī mācītājs un droši vien nebūtu arī bērnus pieņēmis savā ģimenē. Bez ģimenes es, viennozīmīgi, nebūtu tas, kas es esmu un nebūtu tur, kur es esmu.

Kādu Tu vēlies redzēt Ogres Trīsvienības baptistu draudzi?

- Kristocentrisku, tas nozīmē - uz Dievu un uz evaņģēliju vērstu. Tādu, kurai ir ģimeniska identitāte un misionāra sirds. Misionāra sirds ir kaut kas vairāk, nekā tikai dedzība. Tā ir arī gudrība, kā izturēties pret cilvēkiem ārpus draudzes - kā runāt un liecināt par Kristu, lai cilvēki to saprot. Jo ir atšķirība, vai tu runā par Kristu ar cilvēku, kurš uzaudzis reliģiozā ģimenē vai arī stāsti par Kristu tādām cilvēkiem, kuram pat jēdziens "Dievs" ir svešs. Tur vajadzīga cita pieeja un gudrība. Mūsdienu sabiedrība vairs nav tik viengabalaina, kāda tā bija Padomju laikos, kad valdīja uzskats, ka Dieva nav, un katrs jaunums par Dievu bija "Oul!" Tagad sabiedrība ir ļoti sašķelta, ir ļoti daudz visādu reliģiozu uzskatu. Un arī pati kristietība ir ļoti, ļoti sašķelta. Nav vairs tā, ka visiem ir vienota doktrīna (doktrīna - teorija, mācība (zinātniska, filozofiska

vai politiska) - aut.). Šodien pastāv doktrīnu nianse. Tāpēc ir ļoti sarežģīti ar vienu svētrunu aizsniegt milzīgi lielu auditoriju. Gandrīz prasās pēc individuālas pieejas katram cilvēkam, lai viņš saprastu, par ko ir runa. Jo "nezāles" un "sēklas", priekšstati un prāta cietokšņi katram cilvēkam ir stipri atšķirīgi. Līdz ar to vajag īpašu Svētā Gara darbu pie katra, lai cilvēks vispār satvertu vēsti par Kristu. Tāpēc ir nepieciešams, lai mums būtu gudra attieksme pret tiem, kas nepieder pie draudzes.

Bībelē teikts, ka draudze ir Jēzus Kristus miesa virs zemes, kur katrs tās loceklis ir savstarpēji atkarīgs un gādā viens par otru. Tomēr daudzviet Jēzus miesa vai organisms ir pārvērties par striktu organizāciju ar statūtiem, priekšrakstiem u.c. „papīriem”. Tur nereti pazudis galvenais – Svētā Gara vadība... Kā, Tavuprāt, to varētu mainīt?

- Kristus miesā nav tikai "gaļa", bet ir arī "skelets" jeb struktūra, uz kā "miesai" būtu jābalstās. Svētais Gars spēj dot dzīvību gan „kauliem”, gan „miesai”. Bet bīstamība ir galējībās. Tur, kur viss balstās tikai uz spontanitāti un kur nav struktūras, pazūd stabilitāte un ilgtermiņa darbs. Tāpēc, ja pēc atmodām neizveidojas kaut kāds „skelets”, skaidrība

par lietām, atmoda beidzas līdz ar iedvesmas pazušānu. Bet otra galējība ir visu tā sistematizēt un strukturizēt, ka tajā vairs nav Gara dzīvības, jo visu nosaka noteikumi un likumi, nevis Gara vadība. Ir palikuši pāri tikai “kauli”, kas vieni paši dzīvību nespēj atnest. Es domāju, ka ir jābūt balansam, jo arī Jaunā Derība runā par draudzes struktūru - vadītājiem, diakoniem. Bībelē aprakstīti nosacījumi, kādiem viņiem ir jābūt. Un galvenie nosacījumi nav Gara vadība un dāvanas, bet gan raksturs jeb Gara auglis. Līdz ar to - ja Svētā Gara vadību saista tikai ar dāvanām, bet ne ar Gara augli, tad tas ir viens grāvis. Un otrs grāvis ir - ļoti labi cilvēki, bet bez spēka. Ko mēs vispār saprotam ar jēdzienu “Svētā Gara vadība”? Vai Svētais Gars var palīdzēt plānot? Vai Svētais Gars palīdz saņemt tikai spontānu ideju? Es domāju, ka Viņš var gan vienu, gan otru. Balanss ir tajā, kā šo “skeletu” un “miesu” padarīt Garam paklausīgu. Lai “skelets” - noteikumi, tiesības, pienākumi - nav tas, kas vada Svēto Garu, bet tieši otrādi - pakļaujas Svētajam Garam, un nevis traucē, bet palīdz virzīties uz priekšu. Tāpēc arī draudzes IKN (Iekšējās kārtības noteikumiem - aut.) ir jābūt pietiekami elastīgiem.

Kas, Tavuprāt, ir mūsu draudzes nākotne? Kuri ir tie cilvēki, kuros, Tavuprāt, būtu vērts ieguldīt visvairāk laika, spēka un enerģijas?

- Es domāju, ka labāk būtu jautāt - kam ir jāiegulda šī enerģija? Manuprāt, Dievs katram no mums dod cilvēkus, kas mūsu sirdīs “deg”. Tajos tad arī sava enerģija ir jāiegulda. Respektīvi, man būs vieni cilvēki, tev būs citi un tā katram draudzes loceklim - „savi” cilvēki. Mēs nevaram draudzē izlemt, ka mūsu prioritāte būs jaunieši, bērni, vīri, sievas vai seniori. Esmu pārliecināts, ka visi cilvēki ir vērtīgi, jo visos cilvēkos Dievs ir “ieguldījis” Kristu. Mācekļi domāja, ka bērniņus pie Kristus laist nav vērts. Varbūt tad arī dzērājus nav vērts un vispār nevienu grēcinieku nevajag laist pie Kristus? Jēzus sagrāva šos

aizspriedumus. Bet mums katram ir svarīgi zināt, redzēt, saprast, kuri ir tie cilvēki, kuros ir jāiegulda sevi. Tas ir jautājums par to, vai mēs ieraugām savu atbildību draudzē un uzņemamies rūpes par kādu brāli vai māsu Jēzū Kristū. Kristus miesā mums katram mīlestībā jākalpo citiem.

Kas, Tavuprāt, ir draudzes pilnvērtīgas dzīves galvenie pamatnosacījumi?

- Tas, ka Kristus miesa - draudze - ir savienota ar galvu jeb Jēzu Kristu. Līdzīgi kā vīnakoks ir savienots ar zariem un tas ļauj plūst dzīvības sulai. Galvenais ir Viņš Pats, Viņa iedvesmotais Vārds, Viņa mācība - gan strukturētā mācība - STĀV RAKSTĪTS, gan arī spontānā mācība. Svarīgākās ir attiecības ar Viņu un, protams, mīlestība starp cilvēkiem. Es domāju, ka draudze, kur mīl tikai Dievu, bet nemīl viens otru, nemaz nav draudze. Jo draudze tomēr ir kopiena, kurā savstarpējās attiecības ir ļoti svarīgas. Cilvēki no draudzes ne vienmēr aiziet tāpēc, ka viņiem ir sliktas attiecības ar Dievu. Biežāk tas notiek tāpēc, ka ir sliktas attiecības ar cilvēkiem. Cilvēks turpina ticēt Dievam, bet TĀS māsa vai TĀ brāļa dēļ uz draudzi vairs neiet. Draudzē ļoti jāargā jaunie kristieši. Un jāreķinās ar to, ka cilvēkiem ir ļoti dažāda attiecību pieredze. Piemēram, cilvēkam, kurš nāk no ģimenes, kur attiecības vienmēr bijušas sāpīgas, ir grūti attiecības veidot arī draudzē. Tādiem cilvēkiem nereti vajadzētu atjaunoties sapratnē par to, kas tad ir veselīgas attiecības, kas ir mīlestība, kā risināt konfliktus, kā piedot. Un te, draudzē, to var mācīties. Bet, ja cilvēks nāk ar sāpēm, ar ievainojumiem no savas pagātnes, un draudzē viņu turpina sāpināt, tad viņam gribas no tā aiziet.

Cilvēkam ir nevis jābēg no sāpēm, bet jāļauj Dievam sevi konfrontēt ar tām, lai nāk risinājums un dziedināšana. Draudze ir īstā vieta, kur saprast, ka Kristus tevi mīl tādu, kāds tu esi, un ka tu vari būt laimīgs Viņā. Draudze ir kā slimnīca,

Ekumēniskajā dievkalpojumā 18. novembrī Ogres luterāņu baznīcā

kurā Dievs grib tevi ārstēt. Ne vienmēr mēs saprotam to veidu, kā tiekam ārstēti, tomēr Dievs tam var lietot katru draudzes locekli, kas šeit ir.

Vai Tevi vienmēr iepriecina dievkalpojumi mūsu draudzē?

- Mani iepriecina tas, ka vispār vēl ir dievkalpojumi – šajā pasaulē, kurā Dievu īsti nepieņem. Pats fakts, ka dievkalpojumi notiek, mani iepriecina. Bet konkrētos dievkalpojumos ir bijušas nianšes, kas mani neiepriecina. Piemēram, uz ekrāna nav uzlikti vārdi, kaut kas nenotiek tā, kā tam vajadzētu būt; kaut kas ir aizmirsts... Citreiz neiepriecina mūsu attieksme dievkalpojumā – vieniem tā ir ļoti pasīva, citi “sēž” mobilajos telefonos, vēl citi aizņemti ar nezin ko... Neiepriecina arī tas, ja dievkalpojumā nav daudzu draudzes cilvēku. Piemēram, ir ceturtdiena un Dievs dod stipru Vārdu, bet klausītāju ir ļoti maz. Arī Svētīšanās sapulcēs, kas ir bijušas ļoti vērtīgas, cilvēku nav bijis daudz... Ir nianšes, kas dievkalpojumos neiepriecina, bet tas, ka dievkalpojumi ir, par to nevar nepriecāties. Prieks, ka cilvēki Jēzus vārdā sanāk kopā - kaut vai divi vai trīs.

Kādu Tu redzi tuvāko nākotni Jēzus Kristus Draudzē? Kādi notikumi sagaidāmi?

- Ja runājam par vispasaules Kristus draudzi, tad konkrētas atklāsmes man nav, bet es redzu milzīgu cīņu pret ietekmi draudzē. Kristus Miesa

pasaulē ir ļoti sašķelta. Ir ļoti daudz New Age mācību - garīguma bez bibliska pamata. Citur pasaulē draudze arvien vairāk tiek vajāta. Ja Latvijā turpināsies šobrīd plaukstošais pagānisms un okultisms, un nebūs atmodas un pamošanās, tad nicinājums pret kristietību tikai pieaugs. Tajā pašā laikā fakts, ka daudzi musulmaņi un jūdi atgriežas pie Kristus, liecina, ka tuvojas kaut kāda laiku kulminācija. Jauno tehnoloģiju attīstība tikai pastiprina šo sapratni. Mēs noteikti tuvojamies kulminācijai.

Kāds būtu Tavs novēlējums sev, savai ģimenei Jaunajā gadā?

- Lai veidojas dziļākas attiecības ar Dievu! Lai šīs attiecības ir arī mums visiem kopā kā ģimenei! Lai nav tikai lūgšana pie galda vai pirms miega, bet lai mēs vairāk Viņā iesakņojamies un Viņu iepazīstam. Lai mēs pazīstam Dieva vadību ikdienā mūsu dzīvē!

Un ko Tu novēlētu draudzei Jaunajā gadā?

- Novēlu iesakņošanos personiskās attiecībās ar Dievu ikdienā, kad ir steiga un ikdienas raizes. Vēlu Dieva tuvumu un spēju neatdalīt sevi no šī garīgā resursa! Vienmēr saglabāt fokusu uz Viņu, nevis uz sevi vai uz savām raizēm. Skatīties tikai uz Viņu! Un mīlestībā kalpot citiem cilvēkiem!

Ar Daini Pandaru sarunājās Inga Plūmīte

MĪLESTĪBA UN CIENĀ

Mēs dzīvojam laikā, kad tieša komunikācija starp cilvēkiem kļūst aizvien retāka un daudzi tāpat vien nepavada laiku viens otra namā, dalot kopīgu ikdienas soli. Bet tieši tādā veidā Bībeles laikos nodeva praktisko ticības dzīvi tālāk. Vēstulē Titam 2:3-4 teikts, lai vecākās sievas izturas kā svētām pieklājas, nenododas ļaunām valodām, ne pārmērīgai vīna dzeršanai, bet māca labu, pamāca jaunākās mīlēt vīrus un bērnus.

Diemžēl daudzas, arī kristiešu, laulības tiek šķirtas. Iespējams, tāpēc, ka, nonākot reālajā laulībā ar daudzām jaunām atbildībām, pienākumiem, pilnīgi atšķirīgu personību, ar kuru tagad jādala dzīve, praktiskais padoms un atbalsts līdz jaunajām sievietēm nav nonācis. Šodien katrs cīnās pats par sevi kā nu māc. Savukārt vīri bieži vien sūdzas par sievietēm kā ļoti neizprotamām būtnēm. Pat ja es personīgi vēl nejutos ļoti vecāka sieviete par daudzām citām draudzē, tomēr ar Daini esam nodzīvojuši laulībā 15 gadus un daudz ko lasījuši un praktiskajā dzīvē pat pārbaudījuši, kas strādā, kas nestrādā. Tāpēc ar to, kas licies vērtīgs, labprāt arī padalīšos.

Priecāšos, ja kaut vienai laulībai šie praktiskie padomi no grāmatas "Love and Respect" jeb "Mīlestība un Cieņa" (jeb respekts) nāks par labu. Tā ir sarakstīta, lai pamatīgāk pārdomātu, ko tieši rakstu vieta "*Vīri, mīliet savas sievas..*" (Ef 5:25) un "*..sieva lai jūt bijību pret savu vīru..*" (Ef.5:33) prasa no mūsu attiecībām.

Tāpat kā sievietēm ir nepieciešama beznosacījuma mīlestība, tāpat arī vīrietim - beznosacījuma cieņa. Bieži vien vīrieši kā mīlestību saprot tieši cieņas pilno attieksmi pret viņu no sievas puses, nevis to, ko sieviete sagaida attiecībā uz sevi. Tāpat kā grāmatas autori savā dzīvē, tāpat arī mēs esam bieži pārlicinājušies, ka "mums var būt taisnība, bet ar savu balss toni mēs otram nodarām netaisnību", kā rezultātā rodas strīdi, kuros neviens negrib atzīt savu vainu. Turklāt sievietes visu var redzēt ar rozā brillēm un dzirdēt ar "rozā dzirdes aparātiem", kamēr vīriešu perspektīvā viss izskatās uz izklausās, teiksim, "zils".

Sievietes bieži uzdod iekšēju jautājumu - vai vīrs mani mīl? "Trakais cikls" no vienas puses

visbiežāk iesākas tā, ka sieva jūtas nemīlēta, jo vīrs nav izrādījis pietiekami daudz ieinteresētības un nav bijis mīļš pret viņu, līdz ar to, sieviete sāk sūdzēties par to, ko vīrieši automātiski uztver kā pārmetumus un viņa personības nepieņemšanu - "es nekad nevaru būt pietiekoši labs viņai".

Norāde Bībelē vīriem mīlēt un sievietēm bijāt (angļu tulkojumā - "show respect" jeb parādīt cieņu), iespējams, ir tieši tāpēc, ka tad, kad sievietes nejūtas mīlētas, viņās iestājas necieņas pilna attieksme, bet tad, kad vīrieši nejūtas cienīti, viņi sāk izturēties nemīloši. Tādējādi pāris var nonākt "trakajā ciklā" (crazy cycle), no kura ir grūti tikt ārā, un tas ļoti grauj laulāto attiecības. Tomēr, pildot šo rakstu vietu kaut vienam ar beznosacījuma attieksmi, ir iespējams nonākt "veicinošajā ciklā", kad otra puse tiek motivēta izturēties tā, lai otrs sajūt mīlestību/cieņu, pēc kuras tā alkst.

Viena samērā vienkārša lieta, ko pārim izrunāt un pieņemt par dziļāko patiesību, lai šis cikls nebūtu tik graujošs, ir saprast, ka vīrs pašos dziļumos mīl savu sievu un pat būtu gatavs mirt viņas dēļ, kā arī, sieva pašos dziļumos ciena vīru un to, ko viņš dara ģimenes labā, kāds viņš ir kā personība. Tad, kad trakais cikls, kas bieži ieslēdzas no nevietā nolikta priekšmeta vai nepareizā tonī izteikta vārda, sākas, atliek vien pašam sev atgādināt, ka tas, ka otrs mani nemīl vai neciena, dziļākajā būtībā ir tikai Sātana meli.

Sākt labu attiecību veicinošo ciklu var praktizējot mīlestību un cieņu vismaz vienam no laulātajiem. Bet kā? Lai vieglāk atcerēties sešus aspektus, kas būtiski sievietei, lai justos mīlēta no vīra puses, doktors Emersons tos sagrupējis vārdā "couple" jeb "pāris". Koncentrētā veidā šos aspektus varētu paskaidrot šādi:

Sievietēm ir vajadzība pēc tuvības (closeness). Praktiski vīrietim tas varētu nozīmēt atcerēties par nepieciešamību būt pieejamam sievietei, lai viņa varētu izrunāties un gūt pārliecību par to, ka attiecībās (mīlestībā) viss ir kārtībā. Tāpat sievietei, lai izjustu mīlestību, ir nepieciešama atklātība (openness) no vīra puses. Sieviete grib dzirdēt vīra domas un sajūst, ka viņai nav jānomokās, lai uzzinātu, kas notiek vīra iekšienē.

Trešais aspekts ir sapratne (understanding) - vīram jāpārdomā, vai viņš necenšas vienmēr "izlabot" sievu ikreiz, kad viņa dalās par kādu no saviem satraukumiem vai problēmām, bet cenšas viņu uz klausīt un saprast. Ceturtkārt, ir nepieciešamība pēc miera atrašanas (peacemaking) - vai vīrs vienmēr cenšas savstarpējo problēmu atrisināt, nevis atmet visam ar roku, sakot: "Lai paliek viss, kā ir, ejam uz priekšu!"

Tāpat mīlestībā ir ļoti būtisks piektais aspekts jeb lojalitāte (loyalty) - vīra apliecinājums dažādos veidos, ka viņš vienmēr paliks ar

sievu, lai kas arī notiktu, ka viņa ir viņam mūža mīlestība un vienīgā sieviete. Pat, ja apkārt ir daudz skaistu sieviešu, viņš vienmēr centīsies novērsties no tām un pievērsties tikai sievai. Kā pēdējo svarīgo aspektu, lai sieva justos mīlēta, viņš min nepieciešamību saņemt vīra novērtējumu (esteem). Pārdomāšanas vērts varētu būt, vai vīrs vienmēr palīdz sievai saprast, ka viņa ir dārgums un ka viņa kā personība ir īpaša vērtība vīra acīs. Sieviete ir svarīgi saprast, ka tas, ko viņa domā un dara, ir svarīgi vīram, ka viņa pati ir ļoti nepieciešama vīram viņa dzīves ceļā.

Ja sieviete, pārlasot šos aspektus, domā, ka “jā, tā tiešām ir mīlestības parādīšana, tad es justos mīlēta, ja mans vīrs tā izturētos,” tad vīrietim visdrīzāk šie vārdi būs jāmacās kā svešvaloda, bet sirds sasauksies ar nākamajiem aspektiem. Diemžēl, iespējams, tieši tāpēc, ka sievietēm šo daļu ir tik grūti izpildīt, sievietes ir aicinātas bijāt jeb cienīt savus vīrus.

Apkopojot sešus aspektus, kā izrādīt cieņu vīrietim, doktors Emersons salicis vārdus secīgi, izveidojot vārdu “chairs”, kas nozīmē arī priekšsēdētāja vietu. Sievietēm, pirmkārt, ir būtiski saprast, ka iekarošana (conquest) ir būtiska vīrieša identitātes sastāvdaļa. Sievai jāpārdomā, vai viņa vienmēr ir gatava būt aiz viņa, ļaujot viņam saņemt atbalstu darbā un cīņas laukā. Hierarhija (hierarchy) šajā gadījumā ir ļoti saistīta ar to, kuram jāiet pa priekšu. Sievai jāsaprot, vai viņa respektē un novērtē viņa vēlmi gādāt par ģimeni un to aizsargāt. Kādā veidā sieva to ir apliecinājusi pēdējā laikā?

Trešais aspekts ir autoritāte (authority), kas arī ir cieši saistīta ar vīra atbildību par ģimeni, līdz pat gatavībai mirt sievas labā. Tāpēc sievai vajadzētu apdomāt, vai viņa atzīst viņu kā primāro autoritāti ģimenē? Vai sieva patiesi ļauj viņam būt līdera lomā un vai bijusi atbalstoša, lai viņš to varētu realizēt? Ceturtkārt, dr. Emmersons runā par izpratni (insight) – sievai jāpārdomā, vai viņa uzticas viņa spējām analizēt lietas un

piedāvāt labākos risinājumus tā vietā, lai visi ģimenes lēmumi tiktu pieņemti, balstoties pamatā uz sievietes intuīciju.

Piektais aspekts ir attiecības (relationships) – sievietei būtu jācenšas saprast vīrieša atšķirīgo veidu, kā viņš veido attiecības. Tās pamatā ir plecu pie pleca attiecības, kas nozīmē vairāk piedzīvot kopā, bieži vien pat neko nerunājot. Sieviete būtu jāpārdomā, vai viņa ir ne tikai mīļotā, bet arī labs draugs? Bieži vīrieši ir pārliecināti, ka sieva viņu mīl, bet viņš nav pārliecināts, ka viņš viņai patīk – līdzīgi kā draugs, kuram ir prieks būt kopā ar draugu. Un, visbeidzot, nevar aizmirst par tādu vīrieša būtības aspektu kā seksualitāte (sexuality) – sievietei vajadzētu uzdot jautājumu, vai viņa saprot vīrieša nepieciešamību pēc seksuālas izlādes pat tad, kad viņa nejūt tādu nepieciešamību? Sieviete, turklāt, tikpat spēcīga ir nepieciešamība pēc emocionālas izlādes.

Ja pāris bez nosacījumiem centīsies pildīt katrs savu daļu un uzskatīs, ka tā ir ne tikai atbildība laulātā drauga priekšā, bet vispirms Dieva priekšā, tad varēs sākties attiecību veicinošā daļa. Tas prasa ticību un uzticēšanos Dievam. Kad arī otrs sāk just savu vajadzību apmierināšanu, ieslēdzas nākamais cikls attiecībās, ko varētu saukt par “apbalvojuma ciklu”. Abi jūt, ka laulība ir vieta, kur abi jūtas piepildīti, un mīlēt/cienīt otru vairs nemaz nav tik grūti. Kad esat sācis apzināti pildīt savu daļu laulībā, tad kļūstat brīvi, jo Dieva Vārda patiesība dara jūs brīvus. No kā? Tad, kad ticam Sātana meliem, ka otrs mani nemīl/neciena, mēs kļūstam tādi kā upuri ar upura domāšanas veidu. Bet tad, kad koncentrējamies uz to, kas man būtu jā dara attiecībās, un nospiežam sevi ar to, kas būtu jā dara otram, mēs kļūstam brīvi no upura lomas, no meliem, no grēka, nepildot savu daļu laulības derībā, aizbildinoties ar to, ka otrs nepilda savējo.

*Pēc Dr. Emerson Eggerich grāmatas
“Love and Respect”
sagatavojusi Liene Pandare*

BAZNĪCAS VECĀKIE

"Vecākos jūsu starpā tad nu pamācu es, arī būdams vecākais un Kristus ciešanu liecinieks un nākamās godības dalībnieks: ganiet Dieva ganāmo pulku, kas ir jūsu vadībā, ne piespiesti, bet labprātīgi, kā Dievs to grib, nedz arī negodīgas peļņas dēļ, bet no sirds, ne kā tādi, kas grib valdīt pār viņiem piešķirto daļu, bet būdami par priekšzīmi ganāmam pulkam. Tad, kad Augstais Gans parādīsies, jūs saņemsit nevīstošo godības vainagu." 1. Pēt. 5:1-4

VECAJI UN PREZBITERI

Tikai nedaudzās Jaunās Derības vietās tik skaidri parādīta svarīgā loma, kāda agrīnajā Baznīcā bija vecajiem (prezbiteriem). Pēteris vērsās pie prezbiteriem (vecajiem) un, būdams pirmais starp apustuļiem, nešauboties nosauc arī sevi par vecāko. Te ir vērts nedaudz pakavēties un palūkoties uz saknēm un vēsturi pašam senākajam un svarīgākajam Baznīcas amatam.

1. Vecajiem ir saknes jūdu dzīvē un vēsturē. Jūdiem vecaji bija laikmetā, kad Israēla bērni pa tuksnesi klejoja uz apsolīto zemi. Kad Mozum vadības nasta kļuva pārāk smaga, Tas Kungs lika viņam atlasīt septiņdesmit vecajus, lai tie dalītu ar viņu šo nastu, un deva pār tiem Savu Garu, kas jau bija Mozum (4. Mozus 11:16-30). Un no tā laika vecaji kļuva par jūdu dzīves nemainīgu elementu. Mēs atrodam viņus praviešu vidū (2. Ķēn. 6:32); kā padomniekus ķēniņam (1. Ķēn. 20:8; 21:11); kā ķēniņu palīgus un priekšniekus tautas vadīšanai (Ezr. 10:8). Katrā pilsētā un katrā ciemā bija savi vecaji. Tie sapulcējās pie vārtiem un lēma taisnu tiesu (5. Mozus 25:8). Vecaji bija administratori sinagogās. Viņi nesludināja, bet raudzījās, lai sinagogā viss būtu pienācīgā kārtībā, un uzturēja tās locekļu disciplīnu. Vecaji sastādīja lielu daļu sinedrija, jūdu augstākās tiesas, un tos vienmēr min kopā ar augstajiem priesteriem, vadītājiem, rakstu mācītājiem un farizejiem (Mt. 16:21; 21:23; 26:3-57; 27:1-3; Lk. 7:3; Ap.d. 4:5; 6:12; 24:1). Vīzijā Atklāsmes grāmatā debesīs apkārt goda tronim sēdēja divdesmit četri vecaji (Atkl.gr. 4:4 un tālāk). Vecaji bija neatņemama sastāvdaļa pašam jūdaismam, tā reliģiskajai un pasaulīgajai daļai.

2. Vecajiem bija saknes arī grieķu pasaules uzskatā. Mēs atrodam, jo īpaši grieķu kolonijās Ēģiptē, vecajus kā kopienu vadītājus un atbildīgos par sabiedriskām lietām, līdzīgi kā mūsdienās pilsētās ir padomes locekļi. Kāda sieviete vērsās pie vecajiem pēc taisnas tiesas vienā apvainojošas

rīcības lietā. Kad gubernatora ierašanās gadījumā savāca graudus, ar to nodarbojās „zemes īpašnieku vecākie”. Viņus saista ar publisku dekrētu izdošanu, ar ganību nomu, ar nodokļu savākšanu. Mazāzijā par vecajiem sauca pilsētas padomes locekļus. „Vecaji – priesteri” bija pat pagānu pasaules reliģiskajās padomēs. Viņi atbildēja par disciplīnu. Kādā templī bija priesteri – vecaji, kas izskatīja priestera lietu, ja tas bija izaudzējis pārāk garus matus un valkājis vilnas apģērbu – komforta un greznības priekšmetus, kas priesteriem bija aizliegts.

Kā mēs redzam, vēl ilgi pirms tam, kad kristietībā pieņēma vecaja (draudzes gana, prezbitera) titulu, tas jau bija godājams tituls jūdu un grieķu – romiešu pasaulē.

KRISTĪGA DRAUDZES GANĪŠANA

Jau tikai skats uz Kristīgo baznīcu parāda, kādu svarīgu vietu tajā ieņem draudzes gani, vecaji (prezbiteri).

Pāvilam bija paradums iesvētīt prezbiteri katrā draudzē, kurā viņš sludināja, un katrā baznīcā, kuru viņš dibināja. Sava pirmā misijas ceļojuma laikā „ikvienā draudzē viņš tiem iecēla vecajus” (Ap.d. 14:23). Pāvils atstāja Titu Krētā, lai viņš „*katrā pilsētā ieceltu prezbiterus*” (Tit. 1:5). Prezbiteri pārzināja Baznīcas finanšu lietas. Tieši viņiem Pāvils un Barnaba sūtīja naudu, kas savākta nabadzīgajiem Jeruzālemē bada laikā (Ap.d. 11:30). Prezbiteri un vecaji vadīja Baznīcu un sēdēja draudžu padomēs. Mēs redzam, ka prezbiteri ieņēma svarīgu vietu Jeruzālemes baznīcas padomē, kur tika nolemts atvērt Baznīcas durvis pagāniem. Šajā padomē vecaji kopā ar apustuļiem ieņēma vadošu stāvokli (Ap.d. 15:2; 16:4). Sava pēdējā Jeruzālemes apmeklējuma laikā Pāvils vecajiem sīki izklāstīja, „ko Dievs pagāniem ar viņa kalpošanu bija darījis,” un deva instrukcijas turpmākai darbībai

(Ap.d. 21:18-25). Viena no visaizkustinošākajām vietām Jaunajā Derībā ir Pāvila atvadīšanās no Efezas draudzes vecajiem. Pāvils viņos redz Dieva ganāmpulka ganus un ticības aizstāvjus (Ap.d. 20:28-29). No Jēkaba 5:14 mēs uzzinām, ka vecaji izdziedināja slimos ar lūgšanām un svaidīšanu ar eļļu. No Katoliskajām vēstulēm mēs uzzinām, ka viņi bija priekšnieki un skolotāji un tajā laikā jau saņēma algu (1. Tim. 5:17); "goda cienīgi" te jāsaprot kā "algas cienīgi".

Cilvēkam, kas iesācis kalpot kā prezbiteris, tiek parādīts ne mazums goda, jo viņš ieņem pašu pirmo Baznīcas amatu pasaulē, ko var izsekot visā, pat tūkstošiem gadu garajā kristietības un jūdaisma vēsturē. Uz viņu gulstas liela atbildība, jo viņš tiek iecelts par Dieva ganāmā pulka ganu un ticības aizstāvi.

BĪSTAMĪBA UN PRIVILĒGIJAS, KAS SAISTĪTAS AR VECAJIEM

Pēteris min virkni privilēģiju un briesmu, kas saistītas ar prezbitera nosaukumu. Viss viņa teiktais attiecas ne tikai uz vecaju kalpošanu, bet uz katru kristīgu kalpošanu Baznīcas iekšienē un ārpus tās.

Prezbiterim šis amats jāpieņem labprātīgi, nevis piespiedu kārtā. Pirms pieņemt šādu augstu posteni, kristietim ir jābūt piesardzīgam, jo viņam labi jāapzinās savs necienīgums un nekompetence. Bet cilvēks, kad nostājas uz kristīgās kalpošanas ceļa, šādu kalpošanu pieņem zināmā nozīmē arī piespiedu kārtā. Pāvils saka: „*Kad es sludinu evaņģēliju, tad man nav ko lepoties; jo man tas jādara. Vai man, ja es nesludinātu evaņģēliju!*” (1. Kor. 9:16) „*Kristus mīlestība mūs vada.*” (2. Kor 5:14) Bet daži vecākā nosaukumu pieņem un kalpošanu pilda tā, it kā tas būtu drūms un nepatīkams pienākums. Dažiem cilvēkiem dot piekrišanu pieņemt šo amatu ir paradums izteikt tik nepieklājīgā tonī, ka tas visu sabojā. Pēteris nebūt nesaka, ka cilvēkam godkārtīgi un bezatbildīgi ir jātiecas saņemt šo amatu, viņš vienkārši prasa, lai kristietis tiektos izpildīt tādu kalpošanu, uz kādu viņš ir

spējīgs, pat būdams pilnīgi pārliecināts par savu necienīgumu.

Prezbiterim šis amats jāpieņem ne jau zemiskas alkatības dēļ, bet gan no sirds. Te Pēteris lieto apstākļa vārdu ajšhroherdes, kas tulkots kā "negodīgas peļņas dēļ" (atbilstošs lietvārds ir ajšhrokerdeja). Grieķi nicināja šādu cilvēka rakstura īpašību. Sengrieķu filozofam un oratoram Teofrastam, cilvēku raksturu tipu noteikšanas meistaram, ir arī šāda ajšhrokerdeja raksturojums. Šo vārdu vēl var tulkot kā zemiskums, nelietība – kas ir kaislība uz zemisku iedzīvošanos, alkatību. Zemisks skopulis – tas ir cilvēks, kas nekad saviem viesiem neliks uz galda pietiekami daudz ēdamā, bet sev vienmēr pakamps dubultu porciju. Viņš vīnu atšķaida ar ūdeni; viņš uz teātri iet tikai tad, kad var dabūt brīvbiļeti. Viņam vienmēr pietrūkst naudas, lai samaksātu par braukšanu, un viņš aizņemas no kaimiņiem. Pārdodot graudus, viņš lieto mēru ar ieliektu dibenu, un arī tad rūpīgi izlīdzina virsmu. Viņš skaita pēc pusdienām atlikušos uzgrieztos redīsus, lai tikai kalpone kaut ko neapēstu. Kad viņš uzzina, ka kaut kur būs kāzas, tad labāk aizies no mājām, lai nebūtu jādod kāzu dāvana.

Zemiska alkatība – tas ir pretīgs netikums. Pilnīgi acīmredzams, ka agrīnajā Baznīcā bija ļaudis, kas sludinātājus un misionārus apsūdzēja par to, ka viņi uzņēmušies šo amatu ar to saistītā izdevīguma dēļ. Pāvils ne vienreiz vien paziņoja, ka nav izmantojis neviena mantu, bet ar savu roku darbu nopelnījis iztiku, un tāpēc nav bijis nevienam par apgrūtinājumu (Ap.d. 20:33; 1. Tes. 2:9; 1. Kor. 9:12; 2. Kor. 12:14). Ir arī pilnīgi acīmredzams, ka alga, ko agrīnajā Kristīgajā baznīcā saņēma amatpersonas, bija niecīga, un vairākkārtējie brīdinājumi tiem nebūt mantkārtīgiem liecina par to, ka bija arī tādi, kas ņēma vīrs tās (1. Tim. 3:3-8; Tit. 1:7, 11). Pēteris norāda uz to, kas ir spēkā arī šodien, lai neviens nepieņem augstu amatu vai stāvokli vai kalpošanu tā dēļ, ko par to var saņemt. Ir jābūt vienīgi vēlmei dot, bet ne saņemt.

Vecākajam savs amats jāpieņem ne jau tāpēc,

lai apspiestu ganāmo pulku, bet gan tāpēc, lai būtu ganāmpulka gans un rādītu piemēru. Tāda jau ir cilvēka daba, ka daudziem prestižs un vara nozīmē daudz vairāk nekā nauda. Dažiem patīk gods un vara pat nelielā ļaužu pulciņā. Velns Miltonam nolika valdīt ellē, nevis kalpot debesīs. Šekspīrs runā par lepnajiem, kam ir neliela vara un kas augsto debesu priekšā rāda tādus fantastiskus trikus, kas varētu likt raudāt pat eņģeļiem. Draudzes ganam ir viena izcila iezīme – pašaieliedzīga mīlestība uz savām avīm un upurēties spējīga kalpošana tām. Cilvēkam, kas pieņēmis amatu, tiecoties iemantot augstu stāvokli un priekšrocības, ir sakropļots priekšstats par dzīvi. Jēzus Saviem godkārīgajiem mācekļiem teica: „*Jūs zināt, ka tie, ko par tautu valdniekiem tur, tie tās apspiež, un viņu lielie kungi tām dara pāri. Bet tā lai nav jūsu starpā; bet, ja kas no jums grib tapt liels, tas lai ir jūsu sulainis. Un, ja kas starp jums grib būt pirmais, tas lai ir visu kalps.*” (Mk. 10:42-44)

VECĀKĀ KALPOŠANAS IDEĀLS

Vārdi, kas te tulkoti, „kā tādi, kas grib valdīt pār viņiem piešķirto daļu”, ir ne tikai ārkārtīgi grūti pārtulkotami, bet tie ir arī ārkārtīgi svarīgi un vērtīgi. "Piešķirtā daļa" grieķu oriģinālā ir ton kleron – kas ir ģenitīva forma vārdam kleros daudzskaitlī. Šī vārda vēsture ir ļoti interesanta.

1. Tā pirmatnējā nozīme ir kauliņu mešana vai loze, liktenis. Šajā nozīmē tas lietots Mt. 27:35, kur teikts, ka kareivji krusta pakājē meta kauliņus, kleroj, dalot savā starpā Jēzus vienā gabalā austās drēbes.
2. Tas nozīmēja arī amatu, kas saņemts lozējot. Tā tas lietots Ap.d.1:26, kur stāstīts par to, kā mācekļi lozēja, lai nodevēja Jūdas vietā no sava vidus izvēlētos apustuli kalpošanai Kristum.
3. Pēc tam šis vārds ieguva nozīmi "mantojums kādam no kāda". Tā tas ir lietots Kol. 1:12 nosaukumā "svēto mantojums".
4. Klasiskajā grieķu valodā ar šo vārdu apzīmēja publisku mantas vai zemes iedalīšanu valdības ierēdņiem citu pilsoņu starpā. Izdalīšanai

paredzētie zemes gabali bieži tika sadalīti lozējot.

Ja pieņem šo nozīmi, tad jāsaprot, ka vecākā (prezbitera) nosaukums, kā jebkurš amats, tiek dots nevis par nopelniem un labajām īpašībām, bet to mums uzliek Dievs. To mēs saņemam nevis mūsu nopelnu dēļ, bet pēc Dieva žēlastības.

Bet mēs varam iet arī tālāk. Kleros nozīmē kaut ko, kas cilvēkam ir likteņa (mantojumā) piešķirts, viņa daļa. 5. Mozus 9:29 lasām, ka Israēls ir Dieva īpašums (kleros). Baznīcas draudze – tā ir prezbitera (vecākā) daļa (mantojums). Tieši tāpat kā Israēls ir Dieva īpašums, tāpat arī draudzes vecākā pienākumi doti viņam mantojumā (īpašumā). Tas nozīmē, ka vecākajiem pret savu draudzi ir jāizturas tāpat kā Dievs izturas pret Savu tautu.

Tā ir otra lielā ideja. Otrajā pantā dažos grieķu norakstos ir vārds (tas nav angļu tulkojumā), kas Bībelē tulkots „kā Dievs to grib”. „Ganiet Dieva ganāmo pulku, kas ir jūsu vadībā, ne piespiesti, bet labprātīgi, kā Dievs to grib.” Grieķu valodā – kā Dievs to grib – ir kata feon. Tas pilnīgi var nozīmēt – kā Dievs (līdzīgi Dievam). Pēteris vecajiem saka: „Ganiet savu ganāmo pulku kā Dievs.” Tieši tāpat kā Israēls – tā ir Dieva īpaša daļa; tāpat arī cilvēki, kuriem mēs kalpojam baznīcā un citās vietās – tā ir mūsu daļa, un mums pret viņiem ir jāizturas tāpat kā pret Saviem ļaudīm izturas Dievs.

Kāds ideāls! Mums ir uzlikts uzdevums parādīt ļaudīm Dieva pacietību, Viņa piedošanu, Viņa meklējošo mīlestību, Viņa bezgalīgo kalpošanu. Dievs devis mums uzdevumu, kas ir jāizpilda tā, kā to būtu pildījis Viņš. Un tajā ir Kristīgās baznīcas kalpošanas izcilais ideāls.

LIECĪBA PAR JĒZU

Vērā ņemama ir pati Pētera attieksme pret sevi un pret visu apkārtējo, kas guvusi atspoguļojumu šajā fragmentā. Sākumā viņš it kā liek sevi blakus tiem, pie kuriem vērsas. „Arī būdams vecākais,”

- viņš par sevi saka. Pēteris nenorobežojas no tiem, bet iet pie viņiem, lai dalītos to kristīgajās problēmās, kristīgajos pārbaudījumos un priekos. Bet vienā Pēteris no tiem atšķiras: viņš ir „Kristus ciešanu liecinieks”, un šīs atmiņas iekrāso visu šo fragmentu. Viņš sāk runāt, un šīs atmiņas sablīvējas viņa galvā.

1. Viņš saka, ka ir Kristus ciešanu liecinieks. Sākumā mums var rasties šaubas par šī apgalvojuma patiesumu, tāpēc, ka, kā mums zināms, pēc Jēzus aresta Ģetzemanes dārzā „*visi mācekļi atstāja Viņu un bēga*” (Mt. 26:56). Bet, ja ieskatās dziļāk, tad saprotam, ka Pēteris bija liecinieks daudz mokošākām Kristus ciešanām nekā jebkurš cits no cilvēkiem. Viņš sekoja Jēzum augstā priestera pagalmā, bet tur vājuma brīdī noliedza savu Kungu un Mācītāju. Kad tiesa beidzās, Jēzu aizveda, un pēc tam seko varbūt vistraģiskākā frāze visā Jaunajā Derībā: „*Un Tās Kungs pagriezās un uzlūkoja Pēteri. .. Un, ārā izgājis, Pēteris sāka gauži raudāt.*” (Lk. 22:61-62) Šajā skatienā Pēteris ieraudzīja Tā Kunga ciešanas, kad sāpīgas vajadzības brīdī Viņu bija pametuši visi mācekļi. Pēteris patiešām bija liecinieks ciešanām, kādas pārcieta Kristus, kad no Tā novērsās cilvēki, un tāpēc viņš tik ļoti gribēja, lai Tā ganāmpulks būtu nelokāms uzticībā un uzticams kalpošanā.
2. Pēteris saka, ka ir „nākamās godības dalībnieks”, kurai jāatklājas. Šie vārdi no vienas puses ir pagātnes pieredzes

konstatācija, bet no otras – nākotnes paredzējums: Pēteris jau bija redzējis Viņa godību Apskaidrošanas kalnā. Trīs Jēzus mācekļi bija tur aizmiguši un, pēc evaņģēlista Lūkas vārdiem, „*uzmodušies tie redzēja Viņa spožumu*” (Lk. 9:32). Pēteris redzēja godību, bet viņš arī zināja, ka godībai vēl ir jāatklājas, tāpēc ka Jēzus Saviem mācekļiem apsolīja, ka tie piedalīsies Viņa godībā, „*kad Cilvēka Dēls sēdēs uz Sava godības krēsla*” (Mt. 19:28). Pēteris atcerējās gan redzēto, gan viņam apsolīto godību.

3. Nevar būt nekādu šaubu par to, ka, runājot par Dieva ganāmo pulku, Pēteris atcerējās Jēzus doto uzdevumu ganīt Viņa avis (Jņ. 21:15-17). Kā balvu par mīlestību Jēzus viņu nozīmēja par ganu, un Pēteris to atcerējās.
4. Runājot par Jēzu kā Augsto Ganu, Pēteris droši vien domāja par daudz ko. Jēzus pats Sevi salīdzināja ar Ganu, kas, riskējot ar dzīvību, meklē pazudušu avi (Mt. 18:12-14; Lk. 15:4-7). Jēzus sūtīja mācekļus „*pie Israēla cilts pazudušām avīm*” (Mt. 10:6). Skats uz izmocīto un novārgušo pūli izsauca Jēzū žēlumu, „*jo tie bija novārdzināti un atstāti kā avis, kam nav gana*” (Mt. 9:36; Mk. 6:34). Sevi Jēzus salīdzināja ar labo ganu, kas atdod dzīvību par Savām avīm (Jņ. 10:1-18). Jēzus kā gana tēls Pēterim bija dārgs, un viņš to uzskatīja par lielāko privilēģiju - būt par Kristus ganāmpulka ganu.

Fragmenti no Viljama Barklija
“Pētera Vēstules. Ikdienas Bībeles studijas”

MĪLESTĪBAS SĒKLA

Tuvojoties Ziemassvētku laikam, tiek daudz runāts par došanu, cilvēki atceras par saviem tuviniekiem un velta laiku gan esot kopā ar viņiem, gan domājot, kā apkārtējos šajos svētkos iepriecināt. Notiek arī dažādu veidu labdarības akcijas ar mērķi iepriecināt un palīdzēt. Apkārt ir jūtama mīlestība, kas parasti tiek aprakta zem mūsu steidzīgās skriešanas. Tas ir laiks, kuru kristiešiem ir jāizmanto, lai cilvēkiem parādītu Dieva mīlestību.

Tā nu mēs sekojām mūsu ikgadējai tradīcijai parādīt mīlestību tiem, kuriem tā šajos svētkos ir ļoti nepieciešama - tiem, kas svētkus nevarēja pavadīt mājās ar saviem mīļajiem, bet kuriem tos nācās pavadīt Ogres slimnīcā. Gatavošanās sākās jau dienu pirms svētkiem, kad katrs, kurš atsaucās aicinājumam pievienoties, pielika savu roku paciņu veidošanā. Svētdienas skolas bērni gatavoja mīļas kartiņas, pieaugušie pakoja dažādus labumus un gardumus. Gaisā virmoja došanas prieks.

Pateicoties tik daudzajiem palīgiem, drīz vien viss jau bija sagatavots, lai 24. decembra rītā mēs, vairāk kā piecpadsmit cilvēku komanda, varētu kopīgi doties uz slimnīcu, kur, sadaloties grupiņās pa divi vai trīs, apciemojām katru palātu. Bija jauki redzēt, cik pārsteigti un iepriecināti cilvēki bija, ieraugot, ka ir kādi, kas ir gatavi atvēlēt savu svētku rītu, lai atnāktu viņus apciemot. Mūsu galvenais mērķis bija atgādināt viņiem par Dieva mīlestību un to, ka šo svētku būtība ir Jēzus, mūsu Glābēja, nākšana pasaulē - tā bija galvenā vēsts, ar kuru dalījāmies. Tālāk viss bija atkarīgs no konkrētā cilvēka, bet Dievs pilnīgi noteikti bija sagatavojis mums ceļu. Bija cilvēki, ar kuriem izvērsās interesantas diskusijas, bija cilvēki, kuri bija mūsu brāļi un māsas Kristū, par kuriem mums bija iespēja aizlūgt. Netika aizmirsti arī cilvēki, kas sēdēja foajē un gaidīja pieņemšanu

uz neatliekamo palīdzību, katrs no viņiem saņēma pa paciņai un Jaunajai Derībai; paciņas tika dotas arī slimnīcas apkalpojošajam personālam. Kāda no mūsu komandām iepriecināja cilvēkus arī ar dziesmām. Man pašai visvairāk atmiņā iespiedies kādas sievietes apciemojums, kura sēdēja mums pretī ar asarām acīs, kad mēs kopīgi lūdzām ne tikai par viņas, bet arī viņas mazdēla un mazmazmeitas veselību. Viņas sejš varēja redzēt, ka, iespējams, šis apciemojums un atgādinājums par Tēva mīlestību bija tieši tas, kas viņai šajā rītā bija nepieciešams.

Mēs nezinām, kādu ietekmi mūsu apciemojums uz visiem šiem cilvēkiem ir atstājis - tālākais ir Dieva rokās. Kādi no mums, iespējams, izgāja no savas komforta zonas, lai iesētu varbūt vismazāko sēklu, kas ar Dieva gādību var būt par aizsākumu pārdomām vai tālākai Dieva meklēšanai. Es gribu iedrošināt arī Tevi, kas lasi, spert soli ārā no sava komforta un parādīt mīlestību tiem, kas ir Tev apkārt - Tu nekad nevari zināt, cik lielu ietekmi tā var atstāt!

Sanija Ģēģere

DIEVA BĒRNIEM

Nesdami līdzī visādu nepiedošanu, naidu, vēlmi nomelnot, elku pielūgšanu, mēs līdzināties nesakoptam dārzam. Sākot jauno gadu, katrs no mums var atdot Jēzus pārvaldīšanā savu dzīvi, ieradumus, mēs varam piedot un lūgt piedošanu, tā kļūdami līdzīgi sakoptam, skaistam dārzam. Lai tas katram Dieva bērnam izdodas jaunajā gadā un turpmāk!

Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības. (Jāņa 1. vēstule 1:9)

Tev uzdevums: atzīmē ar mīnusa zīmi (-) vecās dabas pazīmi un ar plusa zīmi (+) - ar Jēzus palīdzību radītās jaunās cilvēka dabas pazīmi!

Kad no rīta ceļos, vispirms nolamājos par to, ka atkal jāceļas. ()
No rīta, kad pamostos, pateicos Dievam, ka varu piedzīvot atkal jaunu dienu. ()
Kad vakarā eju gulēt, pateicos Dievam par dienu un piedodu saviem pāridarītājiem. ()
Kad vakarā eju gulēt, noskatos kādus rupjus jociņus "jūtībā". ()
Pirms ēdu, pateicos Dievam par barību. ()
Pirms ēšanas ieslēdzu kādu filmiņu par burvjiem, ko ēdot skatos. ()
Veikala rindā pie sevis burkšķu, ka kasiere lēni strādā. ()
Kad stāvu rindā, palaižu sev pa priekšu mammu ar bērniem. ()
Kad braucu autobusā, sēžu uz malējā krēsla un nevienu nevēlos sev laist blakus. ()
Autobusā pieceļos, lai dotu vietu kādam, kuram grūtāk nostāvēt. ()
Skolā vai darbā galvenokārt domāju par sevi. ()
Skolā vai darbā palīdzu cilvēkiem, kuriem kaut kas nesanāk, uzmundrinu. ()
Nesveicinu tos paziņas, kuri man nepatīk vai par kuriem man nav nekādas daļas. ()
Lai arī pasveicinu visus, arī tos, kuri vēlējušies mani sāpināt. ()
Visu dienu esmu aizņemts ar darīšanām, nekam citam nav laika. ()
Dienas laikā vairākiem cilvēkiem pasaku labus vārdus vai pinteresējos, kā iet, un praktiski palīdzu. ()
Kopīgā darbā izvēlos grūtāko. ()
Kopīgā darbā pagaidu, lai visi izdara, tad pievienojos nobeigumā. ()
Sarunā aprunāju savu māsu vai brāli Kristū. ()
Sarunā paceļu, labus vārdus saku par jebkuru cilvēku. ()
Mīlu grēku, bet nemīlu cilvēkus. ()
Mīlu cilvēku, bet nemīlu viņa vai savu grēku. ()
Redzu Dieva mīlestības pieskārienus - putna sveicienu, tauriņu, krāsainas lapas pieskārienu. ()
Steidzos un skrienu bez elpas, neko citu kā vien darīšanas apkārt neredzu. ()
Manā dienas darbu sarakstā ir arī saruna ar Dievu. ()
Mana diena paiet steigā un stresā. ()
Mana mīļākā grāmata ir Bībele. ()
Mana mīļākā grāmata ir par Hariju Poteru. ()
Es bieži saku lamuvārdus. ()
Manā vārdu krājumā nav lamuvārdu. ()
Ja man sāp sirds par kāda cilvēka slikto rīcību, es to izraudu un izrājos Dievam, bet cilvēku svētīju. ()
Ja mani kāds aizvaino, tad lai piesargās - dabūs pēc pilnas programmas. ()
Ja man kāds labu darījis, es pateicos. ()
Uzskatu, ka citiem ir pienākums man palīdzēt. ()
Es ar savu gribasspēku varu izmainīt sevi par jaunu cilvēku. ()
Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns (2.Kor.5:17). ()

NOTIKUMI FEBRUĀRĪ

PIRMDIENA	OTRDIENA	TREŠDIENA	CETURTDIENA	PIEKTDIENA	SESTDIENA	SVĒTDIENA
28.	29. 19:00 Mājas grupas	30. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	31. 19:00 Kurss "Žēlastība un patiesība"	1. FEBRUĀRIS 19:00 Jauniešu vakars	2.	3. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Vakarēdienu
4.	5. 19:00 Mājas grupas	6. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	7. 19:00 Kurss "Žēlastība un patiesība"	8. 18:00 Jauniešu konference	9. 9:00 Jauniešu konference	10. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
11.	12. 19:00 Mājas grupas	13. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	14. 19:00 Kurss "Žēlastība un patiesība"	15. 19:00 Jauniešu vakars 21:00 Lūgšanu vakars	16.	17. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
18.	19. 19:00 Mājas grupas	20. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	21. 19:00 Nedēļas dievkalpojums	22. 19:00 Jauniešu vakars	23.	24. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums Pēc dvk. draudzes pilnsapulce
25.	26. 19:00 Mājas grupas	27. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	28. 19:00 Nedēļas dievkalpojums	1. MARTS 19:00 Jauniešu vakars	2.	3. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Vakarēdienu

* Ir iespējamas izmaiņas

Draudzes gada noslēguma pasākums. Foto: V.Polis

NOTIKUMI MARTĀ

PIRMDIENA	OTRDIENA	TREŠDIENA	CETURTDIENA	PIEKTDIENA	SESTDIENA	SVĒTDIENA
25.	26. 19:00 Mājas grupas	27. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	28. 19:00 Nedēļas dievkalpojums	1. MARTS 19:00 Jauniešu vakars	2.	3. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar Vakarēdienu
4.	5. 19:00 Mājas grupas	6. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	7. 19:00 Alfas kurss	8. 19:00 Jauniešu vakars	9.	10. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
11.	12. 19:00 Mājas grupas	13. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	14. 19:00 Alfas kurss	15. 19:00 Jauniešu vakars 21:00 Lūgšanu vakars	16.	17. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums
18.	19. 19:00 Mājas grupas	20. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	21. 19:00 Alfas kurss	22. 19:00 Jauniešu vakars	23.	24. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums ar D. Pandara ordināciju
25.	26. 19:00 Mājas grupas	27. 08:00 Vīru lūgšanas 19:00 Lūgšanas	28. 19:00 Alfas kurss	29. 19:00 Jauniešu vakars	30.	31. 10:30 Lūgšanas 11:00 Dievkalpojums

* Ir iespējamas izmaiņas

Jauniešu konference "Īstais cilvēks vai īstais aicinājums". Foto: V.Polis

Ogres Trīsvienības baptistu draudzes avīze "Svētdienas Vēstis" 2019/01-03 (119), 2019. g. 17. februāris.

Avīzi veido: Dainis Pandars, korektore – Annija Lagzdiņa, salikums – Ansis Imaks.

Vidus pr. 15, Ogre, LV-5001, tālr. (+371) 2 88 99 025, otbdraudze@gmail.com, <http://otbd.lv>

Laikrakstu "Svētdienas vēstis" elektroniskā formātā var lasīt otbd.lv mājas lapas sadaļā "Materiāli/Raksti"

Atklāj

dzīvi
ticību
jēgu

Tā ir tava iespēja nepiespiestā gaisotnē uzzināt vairāk par dzīves jēgu un kristīgo ticību, kā arī saņemt atbildes uz svarīgiem dzīves jautājumiem!

ALFA Ogrē
Trīsvienības baznīcā,
Vidus pr.15

Ceturtdienās,
no 7. marta plkst.18:30
otbd.lv

A large, stylized red graphic element resembling a thick, curved line or a partial circle, positioned on the right side of the page. Below it, the word "Alpha" is written in white inside a red circle.

Alpha